

Radnóti Miklós eklogaköltészete

Alább egy lehetséges megoldást találsz a képek és a versek kapcsolatára.

A vers címe	Illusztráció	A vers elérhetősége	A kép és a vers kapcsolata
Első ecloga		<p><i>MEK</i></p>	<p>A felső kétharmadban lévő rácsos háttér számomra a rabságot jelképezi. A rácsok közül Radnóti nyúl ki a számozott karjával, ami tényszerűen a születési és halálzási dátuma, de utalhat a rabok megszámozottságára is. Csak az ujja mutat ki a rácsból egy fénylő kör felé. Ez jelképezheti a holdat a sötét, kilátástalan, reménytelen éjszakában. A szabadság, a rabság, a remény és a reménytelenség szólal meg számomra a képen keresztül.</p>

<p>Negyedik ecloga</p>		<p>MEK</p>	<p>Számomra a kép egyértelműen a szabadságvágy kontra rabság fojtogatott és nyomasztó problémáját ragadja meg.</p> <p>Az „összetört világ” darabjai spirálisan haladnak a középpont felé, ahol az alak (költő) áll. Ez az elrendezés jelképesen utalhat a kezdetre és a végre.</p> <p>Érzésben olyan, mintha az összetört világ darabjai agyonnyomnák az embert.</p>
<p>Ötödik ecloga</p>		<p>MEK</p>	<p>A kép készítője valószínűleg azt ragadta meg, hogy <i>„az éj, ez a rémes, rejtekező éj rámszól: róla beszélj. És felriadok, de a hang már hallgat, akár odakint Ukrajna mezőin a holtak. Eltűntél.”</i></p> <p>Az ábrázolt fej lehet a hang forrása vagy az éj megtestesülése, lehet egy halott Ukrajna mezőin, és lehet a költő halott barátja is, akihez a vers szól.</p>
<p>Hetedik ecloga</p>		<p>MEK</p>	<p>A versben is és a képen is együttesen jelenik meg a drótkerítés, a rabság idegtépő feszítettségének jelképe. Egy emberi alak lebeg az égen, mint a felhő, szabadon úszik, de nem tud. Az egész kép légköre nyomasztó, fojtogató.</p>